

Патријарх Порфирије свечано дочекан у Храму Васкрсења Христовог у Ваљеву

Патријарх Порфирије: За Христа и Цркву смо се непрестано рађали у Лелићу и Ћелијама

Предвођени својим духовним оцем Преосвећеним Епископом ваљевским г. Исихијем, свештенство и верни народ Епархије ваљевске, у обиљу молитвене радости, дочекали су Његову Светост Патријарха српског г. Порфирија у саборном ваљевском храму на ушћу Градца у Колубару. У част доласка српског првојерарха, служена је доксологија, којом је началствовао старешина манастира Лелић игуман Георгије, уз саслуживање више свештенослужитеља и појање Хора „Емануил“ под управом Вање Урошевић. У пратњи Патријарха Порфирија било је више архијереја Српске Православне Цркве, а међу почасткованима да га дочекају градоначелник Ваљева Лазар Гојковић, представници Војске Србије, јавних установа и предузећа

Пре два дана навршила се година откако је десницом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија у трон Епархије ваљевске уведен дугогодишњи му сабрат из ковиљске обитељи Преосвећени Епископ ваљевски г. Исихије. Дан у коме српски првојерарх долази и доноси благослов у ове крајеве важан је и велики јер су, навео је у добродошлицы владика

Исихије, у личности патријарха Порфирија сабрани даровио лучезарних српских светитеља: Светог Саве, Светог кнеза Лазара и Светог владике Николаја, чијих смо јубилеја удостојени да прославимо. Благослов и радост, али долазак патријарха Порфирија је и испит и задатак да останемо на путу служења Богу и ближњем као духовни потомци ових трију великана.

-Ваша Светости, Ви долазите у град Ваљево и у нашу епархију, која има благослов да је Свети Николај њен сјајни изданак. Иако га је живот и служба Богу и роду водила далеко одавде, он је остао дубоко укореењен у родном и љубљеном му Лелићу, у који га је божанска промисао коначно, ако и посмртно, вратила, обдаривши нас нетљеним његовим светим моштима. Свети Николај је заиста тај епископ који, како говори Свети Василије Велики, „собом даје част месту, јер особина великога је не само да се задовољава великим, него и да својом моћи мале ствари чини великим.“ Овде све одише његовим светим именом. Јеванђељско семе које је обилно сејао дало је рода и у селима и у варошима, у пољима и у горама. Његова чада живе свуда: у подручјима Осечине и Уба, Мионице и Обреновца, и овде, у престолу Ваљеву. Сви са страхопоштовањем и љубављу носимо његово име у своме бићу, навео је владика Исихије у добродошлици патријарху Порфирију.

Несумњиво многи памте лепе, али истовремено и обавезујуће речи патријарха Порфирија изговорене приликом устоличења епископа Исихија, а оне гласе: Бити Ваљевац је дато и задато. У маниру дубоког поштовања према завичајцима владике Николаја и Оца Јустина, 46. наследник светосавског трона говорио је и овога пута. Заблагодаривши на речима добродошлице пуним љубави некадашњем сабрату, а данас духовном старатељу овог благословеног краја владике Исихију, патријарх Порфирије је казао да кад год долази у ове крајеве има утисак не само да долази међу једноверну браћу, већ да долази у свој родни крај. То осећање, уверен је, деле и бројна браћа му архијереји. Рођењем добијамо телесно постојање, али у Светој тајни крштења добијамо печат дара Духа Светога. То нам је задато да непрестано актуализујемо у животу- да се у Христу и за вечни живот непрестано рађамо.

- Ако постоји место где смо се непрестано рађали за Христа, за Цркву Његову, за нашу православну веру, то је Лелић, то су Ћелије. Када се наша генерација пробудила за Христа и православну веру, када смо разумели да ништа без Христа нема смисла, а много тога што је истински вредно у Њему добија свој печат и смисао, онда смо то продубљивали, обогаћивали, утврђивали и постајали читавим бићем тога свесни управо у ваљевским

светињама- манастирима Лелић и Ћелије. Благодарећи чињеници да из та два места ниче не само корен светосавски, него расте и стабло које даје духовне плодове истинским носиоцима Духа Светога. У тим светињама расту истински охристовљени људи, христолики, христоносни... То је Свети Владика Николај, од чијег рођења славимо 140 година. Славимо и његово рођење у Христу – 65 година од престављења и 30 година од његовог повратка из далеког света у родно место, рекао је патријарх Порфирије.

Присећајући се својих студентских дана проведених у Лелићу, он је истакао да је Лелић „место овенчано молитвом“, по промислу довршено и заокружено Светим владиком Николајем. С друге стране, манастир Ћелије је такође је место сабирања молитава, суза покајања и преображавања нашег верног народа. Он је добио свој печат у Духу Светоме и заокружио се Преподобним аАвом Јустином. У њима двојици је још једном у пуноћи засијао лик Светог Саве и оно за шта смо се ми као народ Светог Саве определили. Такође, показало се истинско богословље, које надилази оно академско, а то је богословље испуњено вером и прожето духовним искуством, којег нема без подвига и труда да живимо јеванђељем, истакао је патријарх Порфирије. У завршници излагања, он је закључио да се због владике Николаја и оца Јустина као Светосаваца, и ми осећамо Светосавцима иcroђени са овдашњим баштиницима њиховог духовног блага, те позвао да узносимо молитве једни за друге.

У пратњи Патријарха Порфирија били су преосвећена господа епископи врањски Пахомије, шумадисјки Јован, зворничко- тузлански и администратор Шабачке епархије Фотије, горњокарловачки Герасим, духовно чедо ваљевског краја аустралијско- новозеландски Силуан, буеносајрески и јужноамерички Кирило, викарни топлички и избрани шабачки Јеротеј, викарни хвостански и избрани западноевропски Јустин, мохачки Дамаскин, викарни моравички Сава и избрани липљански архимандрит Доситеј.

	
	

spc.rs